

Arrest

nr. 320 596 van 23 januari 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. SAROLEA
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 10 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. DE COSTER loco advocaat S. SAROLEA. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker dient op 31 januari 2022 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 11 augustus 2022 verklaart de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) het verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond. Bij arrest nr. 282 275 van 21 december 2022 wordt deze beslissing door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) bevestigd.

Op 17 maart 2023 dient verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 30 mei 2024 besluit de commissaris-generaal tot de niet-ontvankelijkheid van dit volgend verzoek. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Georgische nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit Tbilisi. U woonde in Mtshketa en werkte als taxichauffeur in Tbilisi. U bent getrouwd met T.E. (CG:[...]). Jullie hebben twee kinderen, M. (°2013) en S. (°2017).

In het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming haalt u volgende feiten aan. Begin december 2021 werd u aan de metro van Didube in Tbilisi gestopt door een man die zichzelf voorstelde als M., een Oekraïense journalist. M. vroeg u om hem van Tbilisi naar Ananoeri te brengen. Normaliter doet u dat soort lange afstanden niet, maar omdat Mtshketa op de weg naar Ananoeri ligt stemde u in. M. vroeg of u Russisch sprak, omdat u rustig wilde rijden en niet te veel wilde praten onderweg zei u enkel Georgisch te kunnen.

Van december 2021 tot 23 januari 2022 vervoerde u M. twee keer per dag tussen Tbilisi en Ananoeri. Na een tijdje merkte u dat M. geen Oekraïense journalist was. U achtervolgde hem stiekem en zag dat M. het gebouw van de Georgische veiligheidsdienst zomaar kon binnenstappen. Ook hoorde u tijdens de ritten de gesprekken van M. Hij had het over de inrichting van callcenters met Russisch geld om Europese bejaarden te beroven. M. sprak ook over de plannen van de FSB om objecten uit de tijd van de KGB te vinden in de Zwarte Zee. Verder merkte u aan de Russische uitspraak van M. dat hij geen Oekraïner was. U vermoedde dat M. een veiligheidsagent was die samenwerkte met de Georgische overheid en u begon informatie te zoeken over hem.

Op 23 januari 2022 vergat M. zijn portefeuille in uw taxi. U doorzocht M.'s portefeuille en vond een document van de FSB met zijn echte naam op, V.S. U wilde foto's nemen maar zag S. al terug richting de wagen wandelen. U legde snel de portefeuille terug. V.S. nam zijn portefeuille terug en jullie spraken af dat u hem later die dag zou ophalen op dezelfde plaats. U wist niet wat te doen en durfde niet naar de Georgische politie te gaan, uit de overtuiging dat deze gecontroleerd worden door de FSB. U besliste V.S. die namiddag om drie uur op te halen. V.S. droeg u op hem naar de begraafplaats van Ananoeri te brengen. In het bos onderweg naar de begraafplaats vroeg V.S. u waarom u zijn portefeuille geopend had. U antwoordde dat hij geen Oekraïense journalist was maar bij de FSB werkte. Jullie spraken Russisch. V.S. zei dat hij geen andere keuze had dan u te vermoorden, hij wist niet dat u Russisch sprak en u had zijn gesprekken niet mogen horen. Hij hield zijn geweer tegen uw rug en droeg u op te stoppen en uit te stappen. Op dat moment kwam er een tractor uit de andere richting aanrijden. Om plaats te maken moest u achteruit rijden. U gaf echter te veel gas en auto raakte vast in de struiken. De twee mannen in de tractor en V.S. hielpen de auto te duwen, u bleef achter het stuur zitten. Wanneer de auto loskwam, reed u snel weg. V.S. riep nog dat hij u overal zou vinden. U reed naar uw vader in Tbilisi en bleef die nacht bij hem. Die avond belde uw vrouw, ze had onbekende jeeps gezien in de buurt van uw huis.

De volgende nacht ging u stiekem naar huis en verliet u samen met uw vrouw en kinderen Georgië. U reisde via Turkije en Duitsland naar België, waar u op 31 januari 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende. Op 11 augustus 2022 nam het CGVS een beslissing tot kennelijk ongegrond. Deze beslissing werd op 21 december 2022 in de beroepsprocedure bevestigd door de Raad voor Vreemdelingsbetwistingen in haar arrest met nummer 282275.

U keerde niet terug naar uw land van herkomst, maar diende op 17 maart 2023 uw tweede en huidige verzoek om internationale bescherming in. U haalt aan dat u uw problemen reeds uiteengezet heeft tijdens uw eerste verzoek en verwijst opnieuw naar de banden tussen de FSB en de Georgische overheid. U legt een attest neer van dokter C.K., dat u reeds neerlegde in het kader van de beroepsprocedure van uw eerste verzoek, en een nieuw psychologisch attest van klinisch psycholoog N.M. van 28 maart 2023. U legt ook een USB-stick neer met allerlei foto's en screenshots van online nieuwsartikelen, comments, en filmpjes op Youtube. Ook via mail stuurde u nog zulke foto's door.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

U legt weliswaar een document neer met betrekking tot uw psychologische toestand, namelijk een attest van arts C.K. van 17 november 2022 waarin onder meer gesteld wordt dat u lijdt aan PTSS. Dat document legde u ook al neer ten tijde van de beroepsprocedure. De RvV oordeelde toen al dat uit deze attesten niet bleek dat uw psychologische problemen van zulke aard zouden zijn dat ze u zouden verhinderen gedegen verklaringen af te leggen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, en stelde voorts dat het CGVS terecht geen specifieke steunmaatregelen verleende. In het nieuwe psychologische attest van klinisch psycholoog N.M. worden uw symptomen beschreven en wordt gesteld dat deze symptomen pleiten voor een angstig-depressieve stoornis en morele uitputting. Ook uit dit attest blijkt geenszins dat uw cognitief vermogen dermate zou aangetast zijn dat u niet in staat zou zijn deel te nemen aan de procedure. Uit het administratief dossier blijkt dat u op de DVZ in staat was verklaringen af te leggen en vragen te beantwoorden.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorig verzoek hebt uiteengezet, namelijk dat u uw problemen vorige keer al uiteengezet heeft en dat er banden zijn tussen de FSB en de Georgische overheid (Verklaringen VVIB 17), moet worden beklemtoond dat u deze motieven reeds uiteen zette in uw eerste verzoek, dat door het CGVS werden afgewezen. Het CGVS oordeelde dat er geen geloof kon worden gehecht aan uw asielrelaas en werd daarin bijgetreden door de RvV. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van dien aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen. In de begeleidende e-mails die u met enkele van de foto's (zie hieronder) meestuurde naar het CGVS, claimt u dat u over allerlei informatie beschikt over een oligarch die KGB-agent is, over de (historische) banden tussen KGB en Georgië, dat bepaalde verklaringen van politici bewijs vormen van de banden tussen Rusland en Georgië, over vergiftigingen door de KGB, ... (zie mails 03.04.2024, 04.04.2024, 21.04.2024, 22.04.2024, 23.04.2024, 02.05.2024, 02.05.2024 in het administratief dossier). Er moet benadrukt worden dat deze verklaringen op zich niets veranderen aan de vaststelling dat geen geloof kon worden gehecht aan uw asielrelaas ten tijde van uw eerste verzoek.

Met betrekking tot uw psychologische problemen moet worden opgemerkt dat uit niets blijkt dat u voor deze problemen geen hulp zou bestaan in Georgië, of dat deze u geweigerd zou worden.

Met betrekking tot de documenten die u neerlegt, moet het volgende worden opgemerkt. U legt een heleboel foto's neer die u nam van nieuwsartikelen op het internet, YouTube-filmpjes, en posts op fora en sociale media. U wil u zo bewijzen dat de Georgische overheid onder invloed staat van de FSB en dat FSB- of voormalig KGB-agenten vrij spel hebben. Er dient echter opnieuw te worden benadrukt dat uw vorige verzoek werd afgewezen omdat uw asielrelaas niet geloofwaardig werd bevonden. De artikels en internetposts die u neerlegt kunnen uw geloofwaardigheid in deze niet herstellen.

Gelet op het voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3, of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughouding van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker een appreciatiefout aan en een schending van de artikelen 48/3 tot 48/7, 57/6/2, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, o.a., men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt. Doorheen de uiteenzetting van zijn middel voert verzoeker tevens een schending aan van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen. Hij stelt dat (a) het huidige politiek klimaat in Georgië en (b) de door hem neergelegde documenten nieuwe elementen zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoeker voegt foto's van een man alias V.S. toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift.

3. Aanvullende nota

3.1. Op 1 oktober 2024 maakt verzoeker, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een eerste aanvullende nota over met een psychologisch attest van klinisch psycholoog N.M. van 4 september 2024.

3.2. Ter terechtzitting op 15 oktober 2024 legt verzoeker een tweede aanvullende nota neer met foto's van littekens op zijn lichaam.

4. Voorafgaand

4.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal beschikt over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, DOC 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om 'een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie' te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

4.2. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4.3. De bestreden beslissing steunt op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet dat luidt als volgt:

"§1. Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk."

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er dus nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Voormeld artikel vormt de omzetting van artikel 40, lid 2 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: de richtlijn 2013/32).-

In het arrest van 10 juni 2021 in de zaak C-921/19 zet het Hof van Justitie uiteen dat artikel 40, leden 2 en 3 van de richtlijn 2013/32 voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen. In het kader van de eerste, voorafgaande, stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Deze eerste stap omvat eveneens twee fasen, waarbij in elke fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht (HvJ 10 juni 2021, LH/Staatssecretaris voor Justitie en Veiligheid, C-921/19, punten 34-35).

In een eerste fase wordt een volgend verzoek onderworpen aan een voorafgaand onderzoek om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd (HvJ 10 juni

2021, punt 36). Er wordt in deze fase enkel getoetst of er elementen of bevindingen bestaan die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (HvJ 10 juni 2021, punt 50). In het arrest van 9 september 2021 verduidelijkt het Hof van Justitie dat dit elementen of bevindingen omvat die zich hebben voorgedaan na de definitieve beëindiging van de procedure die betrekking had op het vorig verzoek, alsook de elementen of bevindingen die reeds bestonden vóór de beëindiging van de procedure, maar waarop de verzoeker zich niet heeft beroepen (HvJ 9 september 2021, XY/ Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl, C-18/20, punt 44).

Slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3 van de Richtlijn 2013/32. In deze tweede fase wordt nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet (HvJ 10 juni 2021, punt 37).

De Raad herinnert eraan dat hij niet de bevoegdheid heeft om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, tenzij de verzoeker nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing, of wanneer de verzoeker nieuwe elementen aanbrengt die afbreuk doen aan de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

De voorbereidende werken van de wet verduidelijken verder dat de kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing of wanneer de veiligheids- of mensenrechtensituatie in het land van herkomst van de verzoeker dermate is gewijzigd dat er zich in voorliggend geval een nood aan internationale bescherming opdringt.

De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, DOC 53 2555/001, 23-24*).

5. Beoordeling van bijzondere procedurele noden in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

5.1. In hoofde van verzoeker werden noch in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming, noch in het kader van zijn volgend verzoek om internationale bescherming bijzondere procedurele noden vastgesteld. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd als volgt:

“Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

U legt weliswaar een document neer met betrekking tot uw psychologische toestand, namelijk een attest van arts C.K. van 17 november 2022 waarin onder meer gesteld wordt dat u lijdt aan PTSS. Dat document legde u ook al neer ten tijde van de beroepsprocedure. De RvV oordeelde toen al dat uit deze attesten niet bleek dat uw psychologische problemen van zulke aard zouden zijn dat ze u zouden verhinderen gedegen verklaringen af te leggen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, en stelde voorts dat het CGVS terecht geen specifieke steunmaatregelen verleende. In het nieuwe psychologische attest van klinisch psycholoog N.M. worden uw symptomen beschreven en wordt gesteld dat deze symptomen pleiten voor een angstig-depressieve stoornis en morele uitputting. Ook uit dit attest blijkt geenszins dat uw cognitief

vermogen dermate zou aangetast zijn dat u niet in staat zou zijn deel te nemen aan de procedure. Uit het administratief dossier blijkt dat u op de DVZ in staat was verklaringen af te leggen en vragen te beantwoorden.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen."

5.2. Op 1 oktober 2024 legt verzoeker bij aanvullende nota nog een bijkomend psychologisch attest van klinisch psycholoog N.M. van 4 september 2024 neer. In dit attest worden opnieuw de symptomen van verzoeker beschreven en gesteld dat deze symptomen deel uitmaken van een angstig-depressieve stoornis en emotionele uitputting. Dit attest bevestigt de eerder geïdentificeerde psychologische problemen van verzoeker maar werpt geen ander licht op de beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden in zijn hoofdte. Uit de door verzoeker aangebrachte psychologische attesten blijkt weliswaar dat verzoeker kampt met psychologische problemen en symptomen van PTSS, doch blijkt geenszins dat zijn cognitief vermogen dermate zou aangetast zijn dat hij niet in staat zou zijn deel te nemen aan de asielpprocedure. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken in staat was verklaringen af te leggen en vragen te beantwoorden.

5.3. Gelet op het voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat verzoekers rechten in het kader van zijn procedure internationale bescherming werden gerespecteerd alsook dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

6. Beoordeling van de nieuwe elementen

6.1. Op 31 januari 2022 dient verzoeker, samen met zijn echtgenote E.T., een eerste verzoek om internationale bescherming in. Volgens hun verklaringen vrezen zij bij terugkeer naar Georgië vervolgd te worden door V.S., een Russische FSB-agent die in Georgië actief is. Nadat verzoeker, die V.S. herhaaldelijk vervoerde als taxichauffeur in de periode van december 2021 tot 23 januari 2022, diens ware identiteit had achterhaald, wilde V.S. verzoeker vermoorden. Verzoeker is echter kunnen ontsnappen, maar V.S. riep verzoeker nog na dat hij hem overal zou vinden, waarop verzoeker samen met zijn echtgenote en hun twee kinderen Georgië zijn ontvlucht.

Op 11 augustus 2022 verklaart de commissaris-generaal de verzoeken om internationale bescherming van verzoeker en zijn echtgenote kennelijk ongegrond omdat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij in Georgië werd bedreigd door de Russische FSB-agent V.S. en, indien zijn relaas wel geloofwaardig zou zijn, hij niet aantoont dat hij de bescherming van de Georgische autoriteiten heeft gezocht maar niet heeft gekregen. Bij arrest nr. 282 275 van 21 december 2022 werden deze weigeringsbeslissingen door de Raad bevestigd, waartegen geen cassatieberoep werd aangetekend bij de Raad van State.

Bijgevolg rest er verzoeker geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot zijn vorig verzoek om internationale bescherming.

De Raad bemerkt dat eens hij een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, zijn rechtsmacht heeft uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214 704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet dat de kans aanzienlijk vergroot dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt. Verzoeker kan dan ook onderhavig beroep niet gebruiken om een vorm van beroep in te stellen tegen een eerdere beslissing die reeds in beroep werd bevestigd of waartegen binnen de wettelijk voorziene termijn geen beroep werd ingesteld.

6.2. Op 17 maart 2023 dient verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming in. Hij steunt zijn volgend verzoek op het feit dat hij nog steeds niet naar zijn land van herkomst kan terugkeren omwille van de problemen die hij aanhaalde in zijn vorig verzoek en verwijst naar de banden tussen de FSB en de Georgische overheid. Ter ondersteuning van zijn tweede verzoek om internationale bescherming legt hij een medisch attest neer van dokter C.K., dat hij reeds neerlegde in het kader van de beroepsprocedure van zijn eerste verzoek, en een nieuw psychologisch attest van klinisch psycholoog N.M. van 28 maart 2023. Verzoeker legde ook een USB-stick neer met allerlei foto's en screenshots van online nieuwsartikelen, comments, en filmpjes op YouTube en stuurde via mail nog zulke foto's door. Bij zijn verzoekschrift, per aanvullende nota en ter terechtzitting legt hij ook nog foto's van een man alias V.S., een psychologisch attest van klinisch psycholoog N.M. en foto's van littekens op zijn lichaam neer.

6.3. De Raad is van oordeel dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op goede gronden heeft kunnen besluiten dat onderhavig volgend verzoek geen nieuwe elementen bevat die de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

De bestreden beslissing is gebaseerd op volgende gronden:

- (i) Met betrekking tot de door verzoeker afgelegde verklaringen wordt vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas die in het kader van zijn vorig verzoek om internationale bescherming als ongeloofwaardig werden afgewezen; Verzoekers verklaringen in het kader van onderhavig volgend verzoek wijzigen op zich niets aan de vaststelling dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn asielrelaas ten tijde van zijn eerste verzoek;
- (ii) Met betrekking tot de psychologische problemen van verzoeker wordt opgemerkt dat uit niets blijkt dat er voor deze problemen geen hulp zou bestaan in Georgië, of dat deze aan verzoeker zou geweigerd worden;
- (iii) Met betrekking tot de door verzoeker neergelegde documenten wordt vastgesteld dat deze zijn geloofwaardigheid niet kunnen herstellen.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Uit wat volgt blijkt dat verzoeker in zijn verzoekschrift geen concrete en dienstige argumenten aanbrengt die de motieven van de bestreden beslissing op afdoende wijze kunnen weerleggen.

6.4. Verzoeker wijst in het verzoekschrift op de actuele situatie in Georgië en de recente inwerkingtreding van de 'wet op buitenlandse invloed' die tot een meer autoritair regime zal leiden. Verzoeker stelt dat zijn asielrelaas klaarblijkelijk in de lijn ligt met deze algemene informatie en dat zijn bewering dat de FSB en voormalige KGB-agenten vrij spel hebben in Georgië bijgevolg zeer goed mogelijk is.

Te dezen merkt de Raad op dat een vrees voor vervolging of het risico op het lijden van ernstige schade in concreto dient te worden aangetoond. Met een loutere verwijzing in zijn verzoekschrift naar de recente legislatieve ontwikkelingen in Georgië waardoor *"inmenging in de staatszaken en de aanwezigheid van Russische agenten dus zeer goed mogelijk is"*, maakt verzoeker geenszins in concreto aannemelijk dat hij ten aanzien van Georgië een gegronde vrees voor vervolging of een risico op het lijden van ernstige schade heeft.

6.5. In de bestreden beslissing wordt op goede gronden vastgesteld dat verzoekers verklaringen betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat hij in het kader van zijn vorig verzoek heeft uiteengezet. Verzoeker verklaarde immers voor de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van zijn volgend verzoek dat hij zijn problemen vorige keer al heeft uiteengezet en dat er banden zijn tussen de FSB en de Georgische overheid (zie administratief dossier, verklaring volgend verzoek, vraag 17). In de bestreden beslissing wordt bijgevolg terecht geconcludeerd *"dat u deze motieven reeds uiteen zette in uw eerste verzoek, dat door het CGVS werden afgewezen. Het CGVS oordeelde dat er geen geloof kon worden gehecht aan uw asielrelaas en werd daarin bijgetreden door de RvV. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van dien aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen."*

6.6. Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat de commissaris-generaal onzorgvuldig heeft gehandeld en geen inhoudelijk en daadwerkelijk onderzoek heeft gedaan van de door hem neergelegde documenten, dat deze documenten zijn individuele vervolgingsrelaas bewijzen, dat hij sinds zijn eerste asielverzoek de zogeheten V.S. op het YouTube-kanaal 'Oekraïne Vandaag' zou hebben erkend als de man die hem probeerde te vermoorden, dat de commissaris-generaal heeft nagelaten hem hierover te horen, dat hij door deze ontdekking bijkomende nieuwe informatie over de man zou hebben ontvangen, dat deze man gekend zou zijn onder de naam R.B. bij de Oekraïense inlichtingen maar in Georgië woont onder de naam V.S. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker foto's toe van een man alias V.S.

6.7. Waar verzoeker opwerpt dat de commissaris-generaal onzorgvuldig heeft gehandeld en geen inhoudelijke beoordeling heeft gedaan van de neergelegde documenten, gaat hij volledig voorbij aan volgende pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing: *"In de begeleidende e-mails die u met enkele van de foto's (zie hieronder) meestuurde naar het CGVS, claimt u dat u over allerlei informatie beschikt over een oligarch die KGB-agent is, over de (historische) banden tussen KGB en Georgië, dat bepaalde verklaringen van politici bewijs vormen van de banden tussen Rusland en Georgië, over vergiftigingen door de KGB, ... (zie mails 03.04.2024, 04.04.2024, 21.04.2024, 22.04.2024, 23.04.2024, 02.05.2024, 02.05.2024 in het administratief dossier). Er moet benadrukt worden dat deze verklaringen op zich niets veranderen aan de vaststelling dat geen geloof kon worden gehecht aan uw asielrelaas ten tijde van uw eerste verzoek."* en *"Met betrekking tot de documenten die u neerlegt, moet het volgende worden opgemerkt. U legt een heleboel foto's neer die u nam van nieuwsartikelen op het internet, YouTube-filmpjes, en posts op fora en sociale*

media. U wil u zo bewijzen dat de Georgische overheid onder invloed staat van de FSB en dat FSB- of voormalig KGB-agenten vrij spel hebben. Er dient echter opnieuw te worden benadrukt dat uw vorige verzoek werd afgewezen omdat uw asielrelaas niet geloofwaardig werd bevonden. De artikels en internetposts die u neerlegt kunnen uw geloofwaardigheid in deze niet herstellen.”

6.8. Waar verzoeker hekelt dat hij niet werd gehoord door de commissaris-generaal, stipt de Raad aan dat verzoeker niet nader duidt op basis van welke bepaling of beginsel hij opnieuw gehoord had moeten worden. De Raad wijst verder op de inhoud van artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt dat het persoonlijk onderhoud niet plaatsvindt wanneer de commissaris-generaal in het geval van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door de verzoeker aan de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8 van diezelfde wet. De commissaris-generaal dient daarbij niet bijkomend te motiveren waarom zij dit oordeel toegedaan was. Dat het horen van verzoeker vereist zou zijn, kan noch op grond van de bepalingen van de Vreemdelingenwet, noch op basis van de motiveringsplicht worden aangenomen.

Verder wijst de Raad erop dat uit verzoekers verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (zie administratief dossier, verklaring volgend verzoek) alsook uit de mails van verzoeker aan het CGVS (zie administratief dossier, mails van 03/04/2024, 04/04/2024, 21/04/2024, 22/04/2024, 23/04/2024 en 02/05/2024), blijkt dat hij in de gelegenheid werd gesteld om nieuwe elementen aan te halen en nieuwe documenten neer te leggen en om deze elementen en documenten ook verder toe te lichten. Uit de ‘verklaring volgend verzoek’ blijkt dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken in staat bleek het gesprek te volgen, de inhoud van de gestelde vragen te begrijpen en hierop duidelijke en concrete antwoorden te formuleren. Deze verklaringen werden vervolgens overgezonden aan de commissaris-generaal die de bestreden beslissing heeft genomen na een inhoudelijk onderzoek van de elementen in deze verklaring alsook van de elementen zoals uiteengezet in de verschillende mails van verzoeker aan het CGVS. Hieruit blijkt dat verzoeker zijn nieuwe elementen in het kader van zijn volgend verzoek op nuttige wijze naar voor kon brengen.

6.9. Tot slot kan nog worden opgemerkt dat verzoekers verklaringen in het verzoekschrift over V.S. en de als stavingstuk toegevoegde foto's van een man alias V.S. volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat hij in het kader van zijn vorig verzoek om internationale bescherming heeft uiteengezet en dat bij definitieve beslissing werd afgewezen als niet geloofwaardig. Noch verzoekers blote beweringen dat hij V.S. zou hebben herkend op het YouTube-kanaal ‘Oekraïne Vandaag’ en dat deze man gekend zou zijn onder de naam R.B. bij de Oekraïense inlichtingen maar in Georgië woont onder de naam V.S., noch de bij verzoekschrift neergelegde foto's van een man alias V.S. kunnen zijn geloofwaardigheid herstellen. Deze blote beweringen en nieuwe stukken kunnen niet beschouwd worden als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt.

6.10. Wat betreft de ter terechtzitting bij aanvullende nota neergelegde foto's waaruit blijkt dat verzoeker een litteken heeft naast zijn rechteroog, aan zijn lip, op zijn buik en borstkas, merkt de Raad op dat uit dergelijke foto's niet kan worden afgeleid waar, wanneer en in welke omstandigheden de letsels werden opgelopen. Deze foto's vormen dus geenszins een sluitend bewijs voor de aangehaalde vervolgingsfeiten.

6.11. Waar verzoeker in het verzoekschrift opwerpt dat de commissaris-generaal de voorgelegde psychologische attesten enkel heeft beoordeeld in het licht van de procedurele noden en per aanvullende nota een bijkomend psychologisch attest van klinisch psycholoog N.M. neerlegt, is de Raad van oordeel dat dit nieuwe attest geen enkele afbreuk doet aan bovenstaande vaststellingen. Immers bevestigt dit attest slechts dat verzoeker lijdt aan psychologische problemen en dat hij nog steeds psychologisch opgevolgd wordt. Hierboven werd evenwel reeds inzake zijn psychologische problemen opgemerkt dat hieraan niet wordt getwijfeld. Echter kan dit attest de pertinente motieven van de bestreden beslissing niet weerleggen of in een ander daglicht plaatsen. Bovendien wijst de Raad er nog op dat inzake de psychologische problemen van verzoeker in de bestreden beslissing nog dienstig op het volgende wordt gewezen: *“Met betrekking tot uw psychologische problemen moet worden opgemerkt dat uit niets blijkt dat u voor deze problemen geen hulp zou bestaan in Georgië, of dat deze u geweigerd zou worden.”*

6.12. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze besluit dat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt. De motieven van de bestreden beslissing zijn pertinent, draagkrachtig en worden door de Raad in hun geheel overgenomen.

6.13. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn volgend verzoek om internationale bescherming. Een schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

Een verder onderzoek ten gronde in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dringt zich niet meer op nu het volgend verzoek terecht niet-ontvankelijk wordt verklaard. De aangevoerde schendingen zijn om deze reden dan ook niet dienstig.

6.14. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

6.15. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken de kans kreeg om zijn verklaringen met betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van zijn huidig (volgend) verzoek toe te lichten en nieuwe documenten voor te leggen. De Raad herhaalt dat de beslissing om een verzoeker, die een volgend verzoek indient, al dan niet persoonlijk te horen, overeenkomstig artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal behoort. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoeker in het kader van zijn volgend verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maakt dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. De commissaris-generaal heeft het volgend verzoek om internationale bescherming van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en haar beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

6.16. Omtrent de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is. Aangezien de commissaris-generaal in haar motivering op afdoende wijze aantoonde dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maakt dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komen, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

6.17. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° en 3° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. Overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig januari tweeduizend vijftieng door:

V. HOEFNAGELS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS